

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 57/2010-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. februára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. E. J., B., vo veci namietaného porušenia jej bližšie neoznačených práv postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Cb 413/98, postupom Okresnej prokuratúry Bratislava III vo veci vedenej pod sp. zn. Pn 2263/01 a jej prípisom z 18. júna 2001 a uznesením zo 16. júla 2003, ako aj postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava III, Obvodného oddelenia Policajného zboru Nové Mesto-východ vo veci vedenej pod sp. zn. ČTS:ORP-520/NMv a jeho uznesením z 30. októbra 2002 v spojení s uznesením z 8. januára 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. E. J. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. januára 2010 doručená sťažnosť Ing. E. J., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej bližšie neoznačených práv postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len

„okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Cb 413/98, postupom Okresnej prokuratúry Bratislava III (ďalej len „okresná prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. Pn 2263/01 a jej prípisom z 18. júna 2001 a uznesením zo 16. júla 2003, ako aj postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava III, Obvodného oddelenia Policajného zboru Nové Mesto-východ (ďalej len „obvodné oddelenie“) vo veci vedenej pod sp. zn. ČTS: ORP-520/NMv a jeho uznesením z 30. októbra 2002 v spojení s uznesením z 8. januára 2003.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza:

„Dňa 1.8.2003 som v zákonnej lehote osobne podala sťažnosť proti Uzneseniu prokurátorky Okresnej prokuratúry pre Bratislavu III č. k. Pn 2263/01-14 zo dňa 16.7.2003 /v prílohe/, kde uvádzam dostatočné dôvody, prečo podávam sťažnosť, lebo nič nebolo riadne políciou ani prokuratúrou vyšetrené. Uznesením Krajskej prokuratúry č. k. 2Kn 2630/03-3 zo 14.8.2003 prokurátor moju sťažnosť zamietol /v prílohe/. V odôvodnení uvádza iba to, že ja som sa obrátila na prokuratúru iba s tým, že pán J. S. mi nevyplatil pohľadávku, čo - samozrejme – nie je pravdou. Ja som sa obrátila na prokuratúru i s tým, že menovaný vytuneloval firmu V. s.r.o. a naďalej podnikal v tej istej činnosti s tým istým majetkom, s tými istými ľuďmi a v tých istých priestoroch. Okrem toho neplatil - neodvádzal štátu DPH pri podnikaní, lebo mal známych na daňovom úrade, ktorí ho kryli. Ďalej previedol - predal firmu V. s.r.o. podľa zistenia polície dňa 13.9. 1999 a na pojednávaní 23. 9. 1999, kedy bol vyhlásený konajúcim súdom rozsudok, kde bol aj pán J. S. osobne prítomný, keď sa sudkyňa na začiatku pojednávania pýtala, či je niečo nové od posledného pojednávania, tvrdil, že nič, t.j. zatajil prevod, resp. predaj firmy V. s.r.o.. Veľmi dobre si to pamätám. O tom sa polícia ani prokuratúra ani nezmieňuje. Všetko bolo riešené od stola, nik z polície sa nebol pozrieť konkrétne vo firme, čo sa tam dialo. Poznávam len, že som nečakala, že polícia, resp. prokuratúra niečo zistí - veď žijem v tomto štáte a vidím, čo sa tu robí. Tvrdím, že moje podnety neboli riadne vyšetrené. Všetko bolo urobené tak, ako sa najľahšie dá - od stola.

Listom zo 7.5.2004 som požiadala Okresný súd Bratislava III o vrátenie poplatku za výkon rozhodnutia vo výške 540.- Sk, ktoré som zaplatila súdu v kolkoch dňa 7.1.2000, a to

vzhľadom na skutočnosť, že som návrh na výkon rozhodnutia listom zo dňa 22.2.2003 podanom na súde 25.2.2003 vzala späť /kópia listu v prílohe/. Súd nereagoval.

Dňa 30.7.2009 mi bolo Okresným súdom Bratislava III doručené Uznesenie č.k. 38E 573/99-48 zo dňa 20.5.2009, kde súd konanie o výkon rozhodnutia zastavil /v prílohe/.“

V petite sťažnosti sťažovateľka uvádza:

„Podávam túto sťažnosť v zmysle Čl. 127 ods. 1/ Ústavy Slovenskej republiky, kde namietam porušenie mojich ľudských práv Okresným súdom Bratislava III a orgánmi činnými v trestnom konaní t. j. Okresnou prokuratúrou Bratislava III a Okresným riaditeľstvom PZ Bratislava III, OO PZ Nové Mesto prietiahmi v konaní, resp. v nekonaní. Ako uvádzam v časti VI tejto sťažnosti, na Okresnú prokuratúru Bratislava III som sa obrátila listom podaným 18.6.2001 s podnetom pre podozrenie z trestnej činnosti tzv. tunelovania firmy na p. J. S.. Tento môj podnet Okresná prokuratúra Ba III odstupuje 22.6.2001 za účelom preverenia Okresnému riaditeľstvu PZ a už ho uvádza ako podnet pre podozrenie z trestného činu marenia úradného rozhodnutia, čiže zavádza. Keďže polícia tiež nekonala, listom zo 16.6.2002 som sa obrátila na Obvodné oddelenie PZ - chcela som vedieť, ako bola vec preverená a aký je výsledok šetrenia. Dňa 11.11.2002 mi bolo doručené Uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Ba III z 30.10.2002, kde bolo riešené len podozrenie z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, a toto podozrenie bolo odmietnuté. Aj tu ide o prietahy v konaní. Vo veci podozrenia z trestnej činnosti tzv. tunelovania firmy nikto nekonal a nikto nič nevyšetрил.

Namietam tiež, že Okresný súd Bratislava III vydal rozsudok číslo 16Cb 413/98-34 proti firme V. s.r.o. dňa 23.9.1999 a firma V. s.r.o. bola prevedená už 13.9.1999, teda ešte pred vydaním uvedeného rozsudku Okresným súdom Bratislava III. Bolo predsa v právomoci konajúceho súdu zistiť, či firma bola alebo nebola prevedená /predaná/.

Pokiaľ ide o výkon rozhodnutia namietam, že Okresný súd Bratislava III nekonal - ako to uvádzam v časti III tejto sťažnosti a začal konať až keď som ho listom z 22.11.2000 požiadala o urýchlenie konania - a tým boli porušené moje ľudské práva /Článok 6 ods. 1. Práv a slobôd Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd/. Ide o prietahy v konaní.

Na základe uvedených skutočností a v zmysle Čl. 127 ods. 21 Ústavy SR navrhujem Ústavnému súdu Slovenskej republiky, aby vyhovel mojej sťažnosti a svojím rozhodnutím vyslovil, že tak konaním, ako aj nečinnosťou Okresného súdu BA III boli porušené moje ľudské práva.

Záverom navrhujem Ústavnému súdu podľa Čl. 127 ods. 3/, aby mi -v prípade, ak vyhovie mojej sťažnosti - priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 4.410 - EUR, čo je suma istiny s prísl. a trov konania.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný sťažnosťou (§ 49 a nasl. zákona o ústavnom súde) a najmä jej petitom.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyužil opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Sťažovateľka namieta porušenie svojich bližšie neoznačených práv okresnou prokuratúrou, okresným riaditeľstvom a obvodným oddelením Policajného zboru. Sťažovateľka namieta porušenie svojich „*ľudských práv*“ okresnou prokuratúrou, ku ktorému malo dôjsť potom, ako 18. júna 2001 podala podnet na podozrenie z trestnej činnosti. Namieta, že v tejto veci nikto nekoná, resp. nekoná „*riadne*“.

Zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie „*ľudských*“ práv okresnou prokuratúrou (vrátane namietaných „*prietahov v konaní*“, ktorých sa mali dopustiť orgány činné v trestnom konaní, pretože nekonali riadne). Zo spisovej dokumentácie priloženej k sťažnosti však vyplýva, že orgány prokuratúry sa podnetmi sťažovateľky zaoberali. V spisovej dokumentácii tvoriacej prílohu sťažnosti sa nachádza v časovom slede ako v poradí ostatné uznesenie Krajskej prokuratúry v Bratislave č. k. 2 Kn 2630/03-3 zo 14. augusta 2003, ktorým prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave zamietol sťažnosť sťažovateľky podanej proti uzneseniu prokurátorky okresnej prokuratúry zo 16. júla 2003, pretože nebola dôvodná. Okresná prokuratúra konala na základe podnetu sťažovateľky, ktorá žiadala došetrenie konania vo veci, v ktorej už bolo vykonané vyšetrovanie vo veci jej sťažnosti z 18. júna 2001 a ktoré bolo ukončené vydaním uznesenia obvodného oddelenia PZ z 30. októbra 2002 sp. zn. ORP-520/NMv-2001-III., ktorým tento orgán odmietol vec, pretože v danej veci nebol dôvod na začatie trestného stíhania. Proti tomuto rozhodnutiu sťažovateľka v zákonnej lehote sťažnosť nepodala, t. j. nevyužila na ochranu svojich práv účinný právny prostriedok

podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Bez ohľadu na uvedené všetky rozhodnutia a prípisov orgánov prokuratúry a obvodného oddelenia PZ, ktoré sťažovateľka vo svojom podaní uvádza, boli vydané a sťažovateľka sa o nich dozvedela omnoho skôr, ako je lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. sťažnosť sťažovateľky je v tejto časti podaná po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty na jej podanie.

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľka namieta porušenie svojich bližšie neoznačených práv aj okresným súdom. Sama sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza, že dala návrh na zastavenie konania sp. zn. 38 E 573/99 a toto konanie bolo zastavené uznesením č. k. 38 E 573/99-38, a to 20. mája 2009 (právoplatnosť nadobudlo 30. júla 2009), je teda tiež podaná po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda oneskorene.

Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky ako celok podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. februára 2010